

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

לדרבן את עצמנו לשוב בתשובה

בעניין התשובה החפץ חיים המשיל גם הוא משל נפלא: בכפר קטן חי לו חנווני שהתפרנס מחנותו הקטנה שסיפקה את צרכיהם של בני כפרו. בכדי לקנות את סחורתו היה הולך החנווני לעיירה הסמוכה אל חנותו של הסיטונאי ולוקח ממנו את הסחורה הדרושה. ובעניין התשלום, לעיתים היה משלם מיד ולעיתים בהקפה.

חלפו הימים ונתמעטו עסקיו של החנווני וחוב גדול נותר לו לסיטונאי. בבושת פניו חדל החנווני לבקר בחנותו של הסיטונאי ואם קרה ופגשו ברחוב היה בורח מפניו והולך לכיוון אחר.

פעם אחת לא הספיק החנווני לנוס מפני הסיטונאי ברחוב ופגשו פנים אל פנים. מיד קרא לעברו הסיטונאי ושאלו: מדוע לך לברוח מפני כמפני אויב? איזו רעה גרמתי לך? ענה לו החנווני: בושתי וגם נכלמתי מפניך, חובות גדולים לי אליך ואין בידי לפורעם.

אמר לו הסיטונאי: אדרבה, דווקא משום כך עלינו להיפגש זה עם זה ולשוחח על חובותיך אלי ונתייעץ יחדיו כיצד לסדר את העניין בכדי שתוכל להתחיל שוב מחדש לקחת סחורה בהקפה. וכן תוכל קמעא קמעא לשלם על חובותיך גם מהעבר. לברוח ממני זו בטח לא הדרך!

וזהו גם הנמשל, הקב"ה כביכול פונה אל עם ישראל ואומר להם, לברוח מפניי זו לא הדרך, אדרבה, "שובו אלי ואשובה אליכם", עסקו בתשובה ובתורה ומצוות וכך אמחל לכם על כל עוונותיכם...

אמר רבי יצחק בלאזר: חובה על כל אדם לייסר ולהוכיח עצמו על מעשיו. אדם שיחשוב בליבו כי כל דרכיו טובים ונכונים לעולם לא יוכל להתעלות במעלות התורה והיראה ולהתקדם הלאה.

משל למה הדבר דומה? לאדם אחד שגדל כל ימיו בבקתה קטנה במדבר. פעם אחת ביקר בעיר הגדולה ולתדהמתו ראה כרכרות רתומות לסוסים והם שועטים במהירות ברחובותיה של העיר. החליט אותו האיש לקנות לעצמו כרכרה כזאת. אמר ועשה. הלך אצל מוכר הסוסים והלה מכר לו כזו כרכרה. התיישב האיש במושב הכרכרה והמתין.... הסוס שאיש לא הצליף בו, עמד בשקט ותלש לעצמו מעט עשבים שצמחו בצד... רימו אותי! חשב האיש בליבו – מכרו לי סוס וכרכרה שאינם תקינים.... שוטה שכמוך – צחקו לו העוברים ושבים – הצליף בסוס ומיד תראה שידהר כרוח!

כך גם הנמשל, אם לא נצליף בעצמינו נשאר כסוס העומד על מקומו ולא נתקדם מאומה.

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת